U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu l, Praha 2 (dříve Krajský úřad Olomouckého kraje), zastoupenému JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem AK Riegrova 12, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí původně žalovaného ze dne 7. 1. 2005 č. j. KUOK/15509/04/OSV-DS/7025/SD-312, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 5. 2011, č. j. 38 Cad 2/2005 – 147,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí původně žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ve věci dávky sociální péče. Ve své kasační stížnosti žalobce požádal, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, konkrétně Mgr. František Drlík.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2012, č. j. 3 Ads 6/2012 – 51 byla žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítnuta a žalobce byl současně vyzván, aby do spisu doložil ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení plnou moc udělenou jemu zvolenému advokátovi, který by jej zastupoval v tomto řízení. Výzva byla žalobci doručena dne 29. 3. 2012. Podáním ze dne 3. 4. 2012 požádal žalobce znovu o ustanovení zástupce pro řízení – advokáta Mgr. Františka Drlíka, skutkově však nic dalšího k věci nedodal. Požadovanou plnou moc pak ani ve lhůtě stanovené soudem, ani do dne jeho rozhodnutí nepředložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce – stěžovatel nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti, na výzvu soudu nepředložil, ačkoliv byl poučen o následcích nesplnění této povinnosti. O opakované žádosti žalobce o ustanovení zástupce pak soud již nerozhodoval, neboť žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, jež by nebyly posuzovány již při rozhodování o jeho předchozí žádosti. Žalobce tedy zůstal v řízení nezastoupen.

Nedostatek povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, procesním zaviněním žalobce se však tento nedostatek nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle § 46 odst. 1 písmeno a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o tomto návrhu (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. května 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu